



Легенда от  
Иван Карановски

# БОЖА МАЙКА И КУКУВИЦАТА

Зазорила златна зора над гората. Трепнали Върховете на дърветата, обагрени от ранни слънчеви лъчи. Обадили се птици.

Но не било това зората, а Божа майка с малкия Иисус за ръка. Водела го и дирела място на кое дърво да му направи лълка. Често малкият Иисус спял под открито небе. Това не било нещо необикновено, защото той се родил в овчарска пещера. От ранно детство скитал с майка си и бедния Йосиф от град в град, от земя в земя, преследван от фарисеите.

Иисусова майка вървяла, оглеждала дърветата и размисляла, где ще бъде най-добре да направи лълката, а Иисус подскочал бос подир нея.

Ето, пред тях се показвал хубав и сенчест ясен. Едно от тия дървета, чиито клони приличали на голям разперен чадър, а шепотът на нежните му листа бил тих като молитва. Светата майка се спряла, харесала това дърво, метнала пояса си на наведения клон, обтегнала престилката си и направила лълка. Поставила в нея Иисус, залюляла я, приспала го и отишла да бере ягоди и гъби на близкната поляна. Било в началото на пролетта.

В това време на ясена кацнала кукувица и започнала да кука. Иисус се разбудил и заплакал. Чула Божа май-

ка, върнала се при дървото, услушала се, видяла где е кукувицата, прогонила я и залюляла лълката.

Иисус отново заспал, а майка му се отдалечила.

Не се минало много, кукувицата пак се върнала на ясена и пак закукала. Божата майка и тоя път я прогонила. Но кукувицата отново се върнала и пак закукала.

Когато кукувицата разбудила Иисуса последния път, домъчняло на Светата майка и рекла:

– Сиша птичко, ти, наявно, не си била майка. Затова три пъти вече подред изваш все на тоя ясен, над лълката на детето ми, и го събуждаш от сън. Господ ти е дал глас не за пакост, а за възхвала на хубавото и доброто. Защото не знаеш кога да кукаш, да ти се не чува гласа от Великден до Еньовден! А защото не зачете Божа майка, никога и никъде да не можеш да си направиш гнездо!

Кукувицата се изплашила и хвръкнала, без да я види някой накъде отишла.

И, наистина, когато мине Великден и пойни птици изпълват гората сред блъсъка на пролетта, кукувицата не се обажда, никой не я вижда, мълчи като онемяла, и никой не знае где е нейното гнездо.